

GOIGS DEL GLORIÓS Bisbe SANT CEBRIÀ, Màrtir

Patró titular de la Parròquia de Valldoreix

Bisbat de Barcelona, comarca del Vallès

La seva festa es celebra el dia 16 de setembre

Protomàrtir africà
de Prelats llum, nord i guia:
*Ampareu-nos nit i dia
gloriós Sant Cebrià.*

Els ídols renunciàreu
exhortant-vos un prevere,
amb l'exemple i sa manera
el Bon Déu aconseguireu;
lletres humanes deixàreu
i la càtedra que us honrà
Ampareu-nos nit i dia...

De la muller apartat
apreneu el catecisme
i després el Sant Baptisme
elegint el cast estat;
els tresors haveu donat
als pobres amb franca mà.
Ampareu-nos nit i dia...

Cartago la pàtria vostra
veient vostre zel insigne

us fa d'ella Bisbe digne
com vostre fugir demostra;
vostra humilitat per fi es postra
i el Bisbat prompte accepta:
Ampareu-nos nit i dia...

Amb singular vigilància
cuideu de vostres ovelles:
pobres, infants i donzelles,
de tots teniu molta ànsia,
exhortant-los que amb constància
resisteixin al tirà
Ampareu-nos nit i dia...

Amb cartes els animeu
a sofrir el sant martiri
de Patern en llur deliri
vencer, vós els exhorteu
a vostra Seu torneu
puix Galeri ho manà
Ampareu-nos nit i dia...

El procònsol amb rigor
vos pregunta de la fe,

degollar-vos resolgué
donant vós a Déu lloança
i al botxí monedes d'or
vostra caritat donà
Ampareu-nos nit i dia...

Puix que sou tan poderós,
i tant en el Cel podeu
supliqueu a nostre Déu
pel devot que a vós acut
logrant fervent i just
tot quant us suplicarà
Ampareu-nos nit i dia...

En nostres necessitats
penes, treballs i dolors
atengueu nostres clamors
recorrent atribolats;
deixeu-nos ben consolats
quan el poble us pregarà;
Ampareu-nos nit i dia...

Puix goseu tan sobirà
goig amb glòria i melodia:
Ampareu-nos nit i dia...

Pausat

Pro-to mār-tir a-frì-cà-a, de Pre-lats llum, nord i- gui-i-a,
-dols re-nun-ci-a-reu, e-xor-tat d'un Sant Pre-ve-e-re,

am-pa-reu-nos nit i di-a, glo-ri-ós Sant Ce-bri-à-a. Los i-
qui us en-se-nyà la ca-me-ra, per on a Deu al-can-sa-reu; lle-tres
hu-ma-nes dei-xa-reu, i la Cà-te-dra que us hon-rà-a. (D.C.)

N Justus ut palma florebit. R R Sicut cedrus Libani multiplicabitur.

OREMUS: Deus qui nos beati Cipriani martyris tui atque pontificis, annua solemnitate, laetificas: concede propitius; ut cujus natalitia colimus, de ejusdem etiam protectione gaudeamus. Per Christum Dominum nostrum. Amen.

Lletra. Mn. Pere Dalmau, Pvre. (1710) revisada per Mn. Jordi Sales, Pvre. (1987)

Música Popular
Dibuix: Thecla Jujol

RESUM HISTÒRIC

La primitiva Parròquia, com a nucli de vida cristiana, ja existia l'any 1026. El seu terme parroquial era extensíssim, i l'església estava situada a la Vall d'Aqualonga, baix el títol de Sant Cebrià. En el «Cartulari de Sant Cugat» s'esmenta baix aquest nom, vint-i-vuit vegades al segle X, vint-i-set al segle XI, vint-i-tres al segle XII i cinc al segle XIII.

El 18 d'Octubre de l'any 1047 es va consagrar solemnement, dita «basílica» pel Bisbe de Barcelona Guilibert i llur Capítol catedralici.

En les darreres incursions sarraïnes, l'església fou destruïda i la comunitat cristiana, dispersada. Però el 16 de Maig de 1130, l'Abat Rotllàn i els monjos del Monestir Benedicte de Sant Cugat del Vallès van fer donació a Sant Oleguer Bisbe de Barcelona, de la Capella que posseïen a «Vall Aurex» erigida a honor de Sant Vicenç Diaca i Màrtir. Finalment l'Oratori o Capella de Sant Vicenç esdevé Parròquia de Sant Cebrià de Valldoreix, en ple segle XIII, perdent-se el nom originari d'Aqualonga. Des de l'entrada fins a mitja església pertany a aquesta època.

A l'any 1581 es construeix la Sagristia, en vistes al possible engrandiment de l'església. Cosa que es feu el 5 de Juny de 1699 formant-se la nau central tal com es pot veure avui dia.

Mentre ja s'havien fet les Capelles del Roser, quina Confraria va erigir-se a l'any 1603. El retaule pintat per l'artista barceloní Pau Torrents constituïa la seva més preuada joia. Igualment la de Sant Isidre, que no va tenir la mateixa sort, essent destruït el seu retaule a l'any 1936.

El retaule de l'Altar Major es va fer a l'any 1709 i no es va daurar fins l'any 1790. El 4 de Gener de 1659 s'havia fet la Capella del Sant Crist, entre l'altar del Roser i l'antiga Sagristia.

La Pintura o retaule de Sant Miquel Arcàngel va ser fet el 20 de Febrer de 1791.

Del primitiu Oratori només en resta probablement la pica d'alabastre en forma de capitell, de bella factura bizantina, que hi ha encara entrant a mà esquerra.

La seva Festa Major se celebra el dia 16 de Setembre i la vida Parroquial es manté viva i vigorosa, malgrat que el nom de Cebrià no és escollit ni s'imposa als batejats.